

[Erling Olsen]

tende lovgivning. Teknisk er den vanskelig helt at gennemskue, og den har en betydelig rækkevidde. Så også her er der brug for en meget grundig udvalgsbehandling.

Igen drejer det sig om at tilpasse vores lovgivning til et af EF's minimumsdirektiver, og igen går vore betænkeligheder på, at regeringen efter vores mening har haft lidt for travlt med at komme ned på minimum, og at man derved får sænket standarden for regnskaber i vore mindre og mellemstore virksomheder.

Vi vil i Socialdemokratiet gerne ind i en formfri drøftelse af, hvorledes man kan forenkle og lette aflæggelsen af årsregnskaber. Men vi mener, at det må afvejes over for et andet hensyn, for der er jo et hensyn ikke alene til dem, der skal lave regnskaberne, men også til dem, der skal bruge regnskaberne, fordi de skal indgå i forretningsforbindelser med eller investere i de selskaber, der skal aflægge regnskaberne.

Vi har i de senere år set en hel del selskabsrytteri, navnlig inden for anpartsselskabssektoren, og vi er bange for, at gennemførelsen af dette lovforslag vil gøre et sådant selskabsrytteri lettere.

Lad mig fremhæve tre punkter, hvor vi har forbehold over for lovforslaget. Det første vedrører moderselskabernes pligt til at lave koncernregnskaber. I dag har alle moderselskaber efter den nuværende lovgivning pligt til at lave sådanne koncernregnskaber. Efter forslaget, hvor man i bemærkningerne nærmest antyder, at man har været moderat, vil man fritage omkring 50-75 pct. – eller var det 60-75 pct.? – af alle, der i dag er underlagt denne pligt, for denne pligt. Det kalder vi andre ikke for moderation. Vi mener, at man er gået for vidt her.

Det andet punkt, hvor vi gerne vil tage et forbehold, er spørgsmålet om minimumsgrænserne for selskaber, som har pligt til at vise omsætningen, til at have visse noter i regnskaberne og til at offentliggøre årsregnskabet. Disse minimumsgrænser foreslås hævet, således at faktisk mellem 80 og 95 pct. af dem, der i dag har pligt dertil, slipper for det. Det synes vi også er at gå for vidt.

Det tredje punkt, hvor vi må tage et forbehold, er ophævelsen af reglerne for tantiemebeholdning og ophævelse af begrænsningerne på udbetaling af tantieme. De afløses nu af en meget rund forsvarlighedsbestemmelse ifølge forslaget. Det synes vi faktisk er mildest talt lidt

utidigt i en periode, hvor almindelige lønmodtagere dag efter dag får indprentet, at de skal holde igen på indkomstkraav. Det kan ikke virke rimeligt, at man på det nærmeste skal give frit løb for tantiemer til direktører og bestyrelsesmedlemmer.

Det korte af det lange er, at vi gerne går ind i en seriøs og dybtborende udvalgsbehandling af dette forslag, men vi har som nævnt visse forbehold.

Flemming Hansen (KF):

Lovforslaget baserer sig på EF-direktiv nr. 7, som vi – kan man godt sige – måske er lidt bagud med at gennemføre. Det er derfor på tide, at det sker. Jeg finder det samtidig betryggende, at der er foretaget behandling i mange udvalg og organisationer for at tilpasse dette direktiv bedst muligt. Der er jo tale om en meget omfattende lovgivning.

Det vil ikke være muligt at komme ind på de enkelte punkter i lovforslaget. Jeg skal derfor kun komme med nogle principielle betragtninger om de punkter, som vi i den konservative folketingsgruppe finder det vigtigt at omtale.

Vi er tilfredse med intentionerne i lovforslaget, der søger at sikre den bedste overskuelighed og mulighed for en vurdering af et regnskabs reelle indhold og altså også muligheden for at vurdere og sammenligne regnskaber.

Vi er også tilfredse med, at der i virkeligheden er tale om en slags afbureaukratisering, fordi reglerne for, hvornår man skal indsende koncernregnskaber, lettes og tilpasses et mere realistisk niveau.

Bemærkningerne til lovforslaget angiver, at denne lettelse reducerer antallet – hvad hr. Erling Olsen også var inde på – af pligtige koncernregnskabsaflæggelser med omkring 60-75 pct. Det finder vi fornuftigt.

Forslaget om, at mindre og mellemstore virksomheder, der ikke er børsnoterede selskaber, kan undlade at vise nettoomsætning og kan fritages for visse notekrav og undlade at offentliggøre årsberetning, anser vi for et fremskridt, fordi man netop i denne virksomhedsstørrelse oplever megen snagen i andre virksomheders forhold, som ikke alene er bestemt af den oprindelige intention, nemlig offentlighed i regnskaberne af hensyn til den almindelige vurdering af en virksomhed. Det oplever man meget i mindre virksomheder, ikke mindst i detail-